

18. juul. 898

nad neile tegivast, ei teadnud  
 mitte etga Rägawereft  
 Karja Noabram (poorim)  
 räägib, et temale ka need  
 jamaad walgid lapsed lauldes  
 neid jama fänne ja keppides leip  
 jala pealt leipe peale, wartsu  
 tulnud ning launud ilma  
 teota tähelepanemata mädade  
 eka. Järgi jätetus 1794.

#### IV.

Ma olin aasta 13-14 ja käisin  
 juba Rägawere kool. Minu  
 viitaja, kooli kooli rekepapp  
 jal ali, kutsus mind ühe õhtu  
 Halliruuna kooli (praegu  
 talukool, wõrsk Rägawere mõis-  
 last amali) Minu laskisin. Aga  
 jai seal wiidetud kuni kella 11<sup>00</sup>.

juul 899 19.

Kiitaja hakkas pisira tippuma  
 ja ütles: ma ei wõi olla enam,  
 ma pean tunc viitaja minema  
 eke andjisküll näu: oleme parem  
 hoonikuni siin ja lahne hoonika  
 wäse ja paneme ahjud kiidame.  
 Jäta näu andjiska mitmeid teisi.  
 Siis te wõtsid jeda mitte kaula-  
 waid ütles ikka, et ma ei wõi  
 waid pean tunc minema.  
 Siis almus midagi tunc, ma pidin  
 ka temaga ühes minema. Ütle-  
 sine käärdõttut kõigile ja lask-  
 sine toast wälja. Tule-  
 melte wäljalõikimise hakkas  
 ääskelt viitaja mina kärwel  
 kpendama: ai, ai, ai! kulla  
 mehed! ai, ai, ai! kulla mehed!  
 ehina seijas tema kõrwel  
 aga kedagi ei näe, kiidage